
Prepis kázania
29. marca 2011, Zürich, Švajčiarsko
Ewald Frank

Kázanie brata Franka

nedeľa, 29. marca 2011 14:00

Aj ja všetkých srdečne vítam a ďakujem za to, čo už bolo povedané. Najradšej by som povstal a spieval spolu so spevokolom. Je to jednoducho nádherné, ak je vyjadrená úcta Božia, keď dávame prvé miesto Jemu. Hovorím to možno aj z toho dôvodu, aby som podal krátku správu z cesty po Južnej Amerike.

V troch rôznych zboroch v Paraguaji, kde sa zhromaždili, aby počuli Slovo Božie, som skutočne po prvýkrát zažil, ako vždy, keď som im povedal niečo, čo bolo pre nich mimoriadne, tak polovica bratov a sestier povstala, pozdvihli svoje ruky a ďakovali Pánovi a až potom som mohol pokračovať ďalej. Bolo to jednoducho mocné nad každú mieru. Mohli sme vidieť, že ich Slovo oslovilo a že to, čo im bolo hovorené, im bolo vzácné, a tak jednoducho spontánne povstali. Nebolo to prerušenie, bolo to vzdávanie vďaky, ktoré stúpalo k Bohu. A v tom zhromaždení sme prežili aj to, že všetci mladí posvätili svoje životy Pánu. V Asuncióne bolo skutočne jedno z najmocnejších zhromaždení, ktoré som tam zažil, v ktorom boli mladí aj starí, malí aj veľkí, bratia aj sestry, všetci Slovom uchopení. A prirodzene, keď potom v samom závere boli mladí vyzvaní, aby povstali a svoje životy posvätili Pánu, tak sme to mohli počuť, nielen vidieť, ale aj počuť. Som jednoducho vďačný, že Slovo Božie ešte vykonáva to, k čomu bolo poslané.

I v ostatných zhromaždeniach v Arequipe v dvoch zboroch, kde som bol po mnohých rokoch, Boh daroval milosť, Slovo preniklo a Pán mohol prísť ku Svojmu právu a všetci boli požehnaní.

Záver cesty bol v meste Lima v Peru, kde máme televízne vysielanie. A jeden muž, ktorý k zvesti nenáleží, ale počul vysielania, povedal: „Chcel by som, aby hovoril brat Frank, ktorý je služobník Boží.“ Prenajal sálu pre viac ako 1 000 ľudí a všetci prišli, aby počuli Slovo Pánovo. Bolo to mocné, že aj tento muž na záver povedal: „Dnes sme počuli pravé Slovo Božie.“

Veríme, že Pán daruje milosť, aby všetci, ktorí sú predurčení pre večný život, uverili. V prvej rade sedela skupina z Los Angeles a predstavte si: po tomto zhromaždení prišli títo bratia a sestry za mnou. Patrili asi do Zboru Božieho a chceli so mnou hovoriť, ale času bolo málo. Viete, čo sa však stalo? Potom, čo som prešiel cez pasovú

kontrolu, týchto 8 osôb z Los Angeles čakalo na mňa na letisku v meste Lima v Peru, a keď ma videli prejsť pasovou kontrolou, tak jednoducho povedali: „To bolo vedenie Všemohúceho Boha“, a tak sme mali malé zhromaždenie a modlitbu priamo tam na letisku a mohol som ich tam s požehnaním zanechať. Vymenili sme si adresy a veríme, že Pán všetko dobre učiní. Nevedel som, kedy majú odlet, ani oni nevedeli, kedy mám ja odlet, ale Boh to tak viedol. Cesty nášho Boha sú jednoducho nádherné a my mu smieme vždy znova ďakovať.

Hneď potom som šiel okolo jedného obchodu duty-free a hľa, stála tam mladá dáma a mladý pán a hlasne na mňa volali: „Vy ste predsa kazateľ Frank z Nemecka, chceli by sme, aby ste sa za nás modlil... chceli by sme, aby ste sa za nás modlil.“ Bolo to jednoducho mocné, ako Pán vedie, či už sa jedná o jednotlivcov alebo o stovky či osem ľudí, dôležité je, že sa Božie Slovo dostane k ľuďom. A ako hneď uvidíme, znamenia času sa už nedajú prehliadať alebo prepočúť. Vidíme, počujeme a vieme – biblické proroctvá sa naplňajú pred našimi očami.

Naposledy sme tu čítali z proroka Izaiáša 17 a chcel by som stručne hovoriť o tom, čo zvláštneho sa deje v arabskom svete a na Blízkom východe. Všetci sme počuli, čo bolo predpovedané. Z Damašku skutočne jasne a zreteľne zaznelo, že Izrael bude úplne zničený, a to z Damašku. Postrehli sme, ako prvé vojenské lode prešli cez Suezský kanál a myslel som si sám pre seba: ak sa to teraz už celkom oficiálne oznamuje, že Izrael nemá právo na existenciu a musí byť zničený... čítali sme to tu z Izaiáša 17:1: „*Bremä Damašku. Hľa, Damašek bude musieť uhnúť, takže nebude mestom, ale bude hromadou rozvalenín.*“

Biblické proroctvo je nám dané na to, aby sme mali orientáciu, aby sme vedeli, ako ďaleko sme dospeli, a teraz to jednoducho dospelo až sem. Prípravy prebiehajú, vo verši 12 a 13 sme čítali: „*Beda! Počuť hukot mnohých národov, ktoré hučia ako hukot morí, a dunenie ľudstiev, ktoré dunia ako dunenie mohutných vôd. Ľudstvá dunia ako dunenie mnohých vôd. Ale Pán to okrikuje, a každý bude utekať ešte zďaleka a bude honený ako plevy na vrchoch pred vetrom a ako krútnava prachu pred víchrom.*“ Jednoducho orientácia v prorockom Slove. A prirodzene aj pre nás ako Cirkev Pánovu i v učiteľskom Slove. Skutočne sme od Boha dostali milosť, že smieme všetky veci učiteľsky

a prorocky, Bohu buď vďaka, biblicky zaradiť. A to je neopísateľná milosť.

V stručnosti: stačí stlačiť pár tlačidiel a môžeme si z internetu vytlačiť zoznam zemetrasení za posledných 100 rokov. Sú stále mocnejšie a prvýkrát sa stalo, že prišli 3 veci naraz. Ak si to správne pamätám, zemetrasenie bolo v hĺbke presne 10 km. Uvažujme, aká sila to bola, ktorá tak pohla masami vody, že vznikla vlna cunami. Potom prišla ešte aj tá nehoda s reaktorom (Japonsko) a teraz vidíme, že aj so všetkou múdrosťou, ktorá bola ľudstvu daná, bude svet aj tak raz v plameňoch, tak ako to bolo predpovedané. Tu máme všetky tie zemetrasenia na Aljaške, Sumatre, Haiti atď... všetko je tu vypísané, akú mali silu a čo sa pri tom stalo. Ale to, čo sa stalo teraz v Japonsku prinúti všetkých zamyslieť sa a dôjsť k záveru, že raz... A my môžeme povedať, že nie ktovie kedy, ale v našom čase.

My sme generácia, ktorá smie všetko prežiť. Zhromažďovanie ľudu izraelského... Skôr ako to ešte stručne spomeniem, poviem vám najprv o tom, čo sa stalo na Novom Zélande a v Austrálii. Všade sa niečo deje a my cítime a pozorujeme, že prišiel čas, keď smieme pozdvihnúť naše hlavy, lebo vieme, že sa naše spasenie skutočne blíži. Nielenže sme o konečnom čase hovorili, ale vidíme ho a smieme ho z milosti prežívať.

V tejto súvislosti by som chcel čítať Slovo z Ezechiela 7:5–6: *„Takto hovorí Pán Boh: Zlo, jedno zlo, hľa, prichádza. Koniec prichádza, prichádza koniec; zobudil sa proti tebe; hľa, prichádza to.“* Verš 12: *„Prichádza čas, už sa priblížil deň! Ten, kto kupuje, nech sa neraduje, a kto predáva, nech nesmúti, lebo pála hnevu ide na všetko jej množstvo, množstvo zeme Izraelovej.“* A verš 13: *„Lebo ten, kto predal, nevráti sa už k predanému...“* a ten druhý už tiež nie, nikto, ani predávajúci ani kupujúci. Nikto viac nemusí predávať a utrpieť škodu, pretože čas o chvíľu pominie a my budeme na veky u Pána.

Je skutočne mocné, že už Pavol toto Slovo zahrnul do toho, čo vtedy písal Korintským. 1. Korintským 7, čítajme od verša 29: *„Ale to hovorím, bratia, že čas je krátky, aby ostatne aj tí, ktorí majú ženy, boli, ako keby ich nemali; a ktorí plačú, ako čo by neplakali; a ktorí sa radujú, ako čo by sa neradovali...“* A teraz príde veta z proroka Ezechiela: *„...a ktorí kupujú, ako čo by tým nevládli; a ktorí používajú tento svet, ako takí, ktorí nezneužívajú. Lebo ta ide spôsob tohoto*

sveta.“ Už vtedy Pavol písal pre nás, ktorí žijeme v tomto čase. A to je to mocné na Svätom Písme. Či už Starý alebo Nový zákon, Boh, ktorý pozná začiatok aj koniec, dal všetko spísať tak, aby sme my na konci času milosti vedeli, čo bolo už na počiatku predpovedané a aby sme tak vedeli, že predpovedaný čas je blízko.

Ešte niektoré mimoriadne Slová v súvislosti s Ezechielom kapitola 11. Tu máme zaslúbenie pre Izrael. A ja skutočne prosím o to, aby všetci Izraelu zo srdca žehnali. Jednoducho žehnali, či už ich cestám rozumieme alebo nie. Niekedy nerozumieme ani svojim vlastným cestám a cestám iných tiež nie. Dôležité je, aby sme Izraelu zo srdca žehnali.

Ezechiel 11:17, obzvlášť mimoriadny verš: *„Preto povedz: Takto hovorí Pán Boh: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zemi, do ktorých ste rozptýlení, a vrátim vám zem Izraelovu.“* To je mocné! *„A vrátim im zem Izraelovu!“* Nie obsadené územia, ale Bohom naveky darované. A k tomu patrí aj prebývanie v zemi Izraelovej. Nie je to nádherné? Nielen priviesť ich späť, ale vrátiť im zem Izraelovu. Boh to tak viedol, Boh im ju vrátil, tak ako to zaslúbil. K tomu môžeme čítať všetky miesta z kapitoly 36, ale tie sú nám už dobre známe.

Musíme jednoducho vedieť: Boh zaslúbil, že na konci dní zhromaždí Svoj ľud Izrael, a vráti im ich zem Izraelovu, pretože im patrí – tak to Boh zaslúbil Abrahámovi.

Ďalej v Ezechielovi 36 máme od verša 24 ďalšie zdôraznenie:

„Lebo vás poberiem z národov a zhromaždím vás zo všetkých zemi a dovediem vás do vašej zeme.“ Amen, Halelujah, je to tak, ako to Boh povedal.

A v spojení s tým sme pochopili, milovaní bratia a sestry, čo Boh zaslúbil Cirkvi. Vyvolanie zo všetkých národov a jazykov, aby vybudoval Nevestu Baránkovu. A hovorím vám, je to neopísateľná milosť, ktorej sme účastní: rešpektovať a veriť každé Slovo Božie, biblicky ho zaradiť, a tak z milosti vidieť spásnu radu nášho Boha. A to nie len celkovo, ale aj v súvislosti s Izraelom a Cirkvou a jednoducho vedieť, že toto je čas, o ktorom hovoril Boh v Starom a Novom zákone.

Ešte krátko z ev. Matúša 24, kde sa náš Pán venoval obzvlášť konečnému času. Matúš 24 – tu máme výrok nášho Pána, ktorý sa posadil na Olivovej hore a hovoril so Svojimi učeníkmi. Čítajme

v ev. Matúša 24 od verša 3, aj keď je nám toto miesto známe: „*A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k Nemu učeníci osobitne a riekli: Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením Tvojho príchodu a skonania sveta?*“ A tu prichádza odpoveď jednoducho nádherným spôsobom: „*A Ježiš odpovedal a riekol im: Hľadte, aby vás niekto nezviedol! Lebo mnohí prídu pod Mojím menom a budú hovoriť: Ja som Kristus, a zvedú mnohých.*“ A teraz prichádza časť, o ktorej sme už hovorili: „*A budete slýchať o vojnách a chýry o vojnách. Hľadte, aby ste sa nestrachovali, lebo to všetko sa musí stať, ale ešte nie je koniec.*“

Tu máme presný opis toho, čo zaháji (uvedie) koniec. Koniec je zahájený. Ako jasne to tu náš Pán vyjadril! Všetky zemetrasenia, všetky vojny, všetky hladomory sú počiatkom bolesti. Čítajme ešte verš 7 a 8: „*Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, a bude bývať hlad a mor, a zemetrasenia budú miestami. A to všetko je počiatkom predpôrodných bolesti sveta.*“ Jednoducho mocné, ako presne nám to Boh povedal.

Ale presne tak vieme, že ak tehotná žena dostane bolesti, tak raz príde aj narodenie. Bolesti predchádzajú narodeniu. A tak to máme aj tu pred očami. Bolesti, pôrodné bolesti prichádzajú. Prichádzajú a už teraz prechádzajú celým svetom. Všade sú zemetrasenia, hlad, vojny, drahé časy. Všade sa stále niečo deje. **Konečný čas skutočne započal a my môžeme vždy nanovo povedať: kto ešte svoj život neposvätil Bohu, mal by to dnes urobiť. Kto ešte neprijal Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa, mal by to dnes urobiť. „Pretože ak dnes počujete Jeho hlas...“ Príde deň, keď už Jeho hlas viac nebude počuť, a preto vždy znova napomínáme.**

A aj tu v Matúšovi 24 stojí nielen to, že to ešte nie je koniec, ale len úvod ku koncu. O niekoľko veršov ďalej, vo verši 14 stojí však ešte stále napísané: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ To náleží k tomu. Vojny, zemetrasenia, hladomory, všetko, čo sa deje vidíme.

Našu pozornosť zamestnáva obzvlášť to, čo Boh zaslúbil nám. A táto posledná zvesť, a to môžeme vždy nanovo zdôrazňovať, je posledné milostivé volanie nášho Boha. A v tom nech sa prosím nikto nemýli. Boh nám neprinesol náboženský podnik.

Vy milí, ja predsa občas čítam časopisy, obzvlášť *Idea Spektrum*. A tam sa píše o všetkých denomináciách, slobodných zboroch,

o všetkých osobnostiach – píšú o všetkom, len nie o tom, čo koná dnes Boh. Ani o tom, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove. A to jednoducho bolí, že celý náboženský svet prechádza bez povšimnutia popri tom, čo Boh Cirkvi zaslúbil, a že len praví veriaci počúvajú to, čo Duch hovorí zborom. Preto sme presvedčení, že Boh v týchto dňoch adresoval Svoje Slovo Svojemu ľudu. Nie nejakej denominácii alebo spoločenstvu, ale **„Vy môj ľude, vyjdite von a oddelte sa a nedotýkajte sa ničoho nečistého!“** Všetci ostatní pôjdu ďalej po svojich vlastných cestách. Len ten, kto sa narodil z Boha, počuje Slová Božie. A preto náš Pán v ev. Jána 8 povedal učným Písma: *„Nepočúvate, lebo nie ste z Boha.“* Musí v nás byť vytvorené spojenie k Bohu. Preto je do nás vložené Slovo a Boh sám toto spojenie nadviazal.

Keď bolo čítané úvodné Slovo: *„Telo a krv ti toto nezjavili...“*, myslel som na posledné kontrolné čítanie kázania brata Branhama, ktoré sme v piatok prečítali do polovice. Každé kázanie ešte raz porovnávame s anglickým a nemeckým textom a tam hovorí brat Branham o tom, že satan zo všetkého najviac nenávidí zjavenie. Satan nenávidí zjavenie. A mne prišla myšlienka: on nenávidí aj tých, ktorí Božie zjavenie nesú, ktorí nesú Božie zjavené Slovo. Vieme, že od samého počiatku boli nosiči Slova kameňovaní a zabíjaní. A Pán hovorí: *„Kde je nejaký prorok, ktorého by ste neprenasledovali a nekameňovali.“* Takže my sme vďační, keď sme neporozumení a prenasledovaní. Patrí to jednoducho k tomu.

Na prvých tridsiatich stranách brat Branham opakovane hovorí: **„Satan nenávidí zjavenie.“** Pretože zjavenie od Boha sa deje len Božím vyvoleným! *„Telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach.“* A potom brat Branham mocne zdôrazňuje: *„Nie na Petrovi...“*, a dokonca jedenkrát hovorí, ani nie na Ježišovi Kristovi, *„...ale na zjavení Ježiša Krista.“* Na zjavení Ježiša Krista! Nielen tak jednoducho vravieť: vybudovaní na základe Krista, áno, na základe Krista, ale skrze zjavenie: *„Telo a krv ti to nezjavili, ale môj otec, ktorý je v nebesiach.“* Okrem toho tam stoja skutočne dve slová, ako sme o tom už v našich brožúrach pojednávali. Stojí tam jedno slovo v súvislosti s Petrom – Petros, a potom slovo petra – v súvislosti s Kristom. On je Skala, nie Peter, ale Ježiš Kristus je skala spasenia a z milosti je nám skrze zjavenie darovaná viera tak, ako hovorí Písmo.

Povedzme to ešte raz: žijeme blízko pred návratom Ježiša Krista, nášho Pána.

V súvislosti s úvodným Slovom ešte prejdime k Efezským 6. Tu si apoštol Pavol ešte raz vylial srdce v súvislosti s vyvolenými a píše tu v liste Efezským 6 od verša 10: „**Ostatne, staňte sa mocnými v Pánovi a v sile v Ňom prebývajúcej moci.**“ (podľa nem. prekladu) **Nie v tvojej, nie v mojej, ale v Jeho moci! V Jeho moci vzkriesenia! On vstal z mŕtvych, žije a v Ňom sme aj my povstali k novému životu.**

Vo verši 11: „**Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.**“ **Oblečte! Oblečte si celú výzbroj Božiu. S tým nám Pán musí pomôcť a pomôže, aby sme boli vyzbrojení mocou z výsosti v takej nadmiere – v dvojnásobnej miere. Nech nám to Pán z milosti daruje.**

Čítame ďalej od verša 12: „*Lebo nie je nám zápasiť s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.*“ **Povedzme to ešte raz: Náš Pán a Vykupiteľ je Víťaz z Golgoty! My ešte máme so všetkými týmito mocnosťami do činenia, ale ony už sú porazené! A my s nimi musíme ako s porazenými jednať! A Pánu za víťazstvo ďakovať, pretože On nám ho z milosti daroval. Verš 13: „**Preto vezmite na seba celú zbraň Božiu, aby ste mohli odolať v ten zlý deň a vykonajúc všetko stáť.**“ To želám sebe a nám všetkým, aby Pán mohol všetko dobre vykonať skrze Cirkev, v ktorej bude všetko znovunapravené, a aby a z milosti mohlo byť zjavené víťazstvo nášho Boha. Verš 14: „*Teda stojte majúc svoje bedrá opásané pravdou a súc oblečení v pancier spravodlivosti a majúc nohy obuté v hotovosti evanjelia pokoja. A pritom pri všetkom vezmite štít viery, ktorým budete môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého.*“**

Aký popis cesty! Tu je nám postavená pred oči celá Božia výzbroj až k meču Ducha. A meč ducha je Slovo Božie. A Slovo Božie nám bolo z milosti zjavené a zverené a my smieme všetky ohnivé šípy nepriateľa uhasiť a všetkých nepriateľov poraziť v mene nášho milovaného Pána.

Vo verši 17 stojí napísané: „*A vezmite aj prilbu spasenia i meč Ducha, ktorým je Slovo Božie...*“ **Stalo sa pre vás Slovo Božie cenným? Pre mňa sa Slovo Božie stalo cenným, cenným...! Potom, čo nám bolo**

Slovo zjavené, skutočne sa stalo zjavením – nie je už viac výkladom alebo domýšľaním, ale že jednoducho vieme: Tak to Boh povedal, tak to myslel.

Ako sme už predtým čítali v ev. Matúša 24. Nie je to priamo koniec, ale vedie to ku koncu.

Povedzme to ešte raz, milí bratia a sestry, a to skutočne pred tvárou Božou. Neodsudzujem, len to s veľkou bolesťou hovorím: naši bratia zo Severnej Ameriky považujú za správne (a nazvem to raz menom) **sfalšovanie** v tom, že to brat Branham bol poslaný pred druhým príchodom Krista (a nie zvesť, pozn. prekl.), a že preto nie je potrebný nikto, kto tvrdí, že zvesť nesie ďalej, ale že službou brata Branhama všetko skončilo. A pravdepodobne je do toho začlenený aj brat Frank, ktorý vraj nemá žiadne právo hovoriť o zvesti. Je to veľká bolesť. A hovorím ešte raz: či už na dverách v Tucsone alebo na hrobovom kameni na pyramíde v Jeffersonville, či už vo všetkých tých knihách, či už je to ústne alebo písomne dávané ďalej, vždy je to to isté: „Ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný pred Jeho druhým príchodom.“ O zvesti ani v jednom jedinom texte nie je vôbec reč, len o bratovi Branhamovi, a to má byť podľa nich všetko. Ale práve to som si do mojej anglickej Biblie zapísal prvýkrát vo februári 1959, keď brat Branham úplne zreteľne a veľmi dôrazne opakuje, čo mu bolo z nadprirodzeného svetla povedané 11. júna 1933 okolo 14:00 hodiny: **„Ako bol Ján Krstiteľ predoslaný prvému príchodu Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** A potom to brat Branham ešte zdôrazňuje: „Nie že by som ja predišiel, ale zvesť, ktorá mi bude zverená.“ To všetko je zapierané a písomne alebo ústne sa rozširuje vlastná verzia. To má byť všetko a oni všetci čakajú a ja ani nechcem povedať, na čo vlastne... Pre mňa je to spojené s mnohou bolesťou, pretože sa s týmito názormi všade vo svete nanovo stretávame. A keď to musíme tak priamo prežívať, je to veľkou bolesťou. Na druhej strane vieme, že nepriateľ vždy dohliadal na to, aby niečo v Slove trochu zmenil. Ako často to brat Branham zdôrazňoval. V záhrade Eden stačilo vsunúť jedno jediné slovo a všetko bolo inak.

A my dnes s veľkým rešpektom a hlbokou vďačnosťou voči Bohu vravíme, že sme vďační – a nie je nikto, kto by bol vďačnejší ako ja –

za to, že Boh poslal zasľúbeného proroka. Tomu z presvedčenia verím. Nemal by som žiadnu zvesť, ak by neexistoval zvestovateľ, ktorý by ju priniesol.

Ale tu je bod, ktorý musíme jednoducho na celom svete znova a znova zdôrazňovať: na svojich siedmich cestách, ktoré brat Branham počas svojho života podnikol, navštívil 12 krajín a v každej krajine mal len evanjelizačné zhromaždenia s neomylným darom, ktorý mu Boh daroval, aby obrátil pozornosť na zvesť, ktorá nasledovala. Nejednalo sa predsa len o to, aby slepí videli, chromí chodili, ale o to, že Boh so Svojou Cirkvou môže dôjsť ku Svojmu právu a že Slovo (ako sme ho počuli, ako ho poznáme a ako mu veríme) a Pán môžu mať Svoju cestu, aby sa všetko dialo podľa Božej vôle. Boh predsa všetko dobre učinil. Núdzza vzniká len z toho, že bratia, či už zo žiarlivosti, alebo z nejakého iného dôvodu – to neviem... a ani sa nemusím nikomu ospravedľovať...

V každom prípade bola zvesť po odchode brata Branhama nesená do celého sveta, aj sem do Zürichu, a priniesla ovocie. Keď myslím na to, že po celej zemi, či už to bolo v Japonsku, Vietname, Kambodži, Číne, kdekoľvek to bolo, Boh všade otvoril dvere a Svoj ľud vyvolal von. A o to sa dnes jedná. Nejedná sa len o to, službu brata Branhama zaradiť a vedieť, že on bol zasľúbený muž z Malachiáša, „*Hľa posielam Svojho posla pred sebou...*“ Posol má posolstvo! A toto posolstvo nám bolo odovzdané. A toto posolstvo rozdeľujeme a nesieme do celého sveta.

Nadejem sa, že vy všetci ho taktiež nesiete. Že máte na tom všetci zo srdca účasť a viete, že je to Boží poriadok pre tento čas. Boh všetko správne rozdelil a dal nám duchovný pokrm. Najviac ma skutočne premáha, že v ten istý deň, 2. apríla 1962, keď Pán ku mne hovoril, kázal brat Branham o tom, že už sa nevráti späť do Zürichu, ale že musí uskladniť pokrm. Uskladnený pokrm, musí byť prirodzene aj rozdávaný. A to je práve čas, v ktorom žijeme my, v ktorom je zjavené Slovo, živé Slovo, vzácne Slovo, v ktorom sú všetky učiteľské veci biblicky usporiadané, aby sme mohli biblicky veriť.

Prosím, prijmite to. Právě Božie dieťa prijme od Boha pravé zjavenie a každá diskusia skončí. Kde príde zjavenie od Boha, už viac nie je potrebné diskutovať. Tam to je ukotvené v najhlbšom vnútri našej duše.

Pochopili sme, že Boh Svoju Cirkev vyvoláva von, vyvoláva von zo všetkých národov, rečí a národností. A toto posledné volanie, poslednú zvesť smieme z milosti niešť.

Ako sme už predtým preberali, konečný čas je tu, Jeho príchod je blízko. V Zjavení 19 čítame: „*A Jeho Nevesta sa pripravila.*“

Čo teraz potrebujeme, bratia a sestry, po poučení, po uvedení do Slova, do spásnej rady nášho Boha, je pravý krst Duchom Svätým a ohňom, aby sme ako údy tela Ježiša Krista boli jeden s druhým vnútorne tak spojení, ako to napísal Pavol: „Ak trpí jeden úd, tak trpí celé telo.“ Tak to musí byť! Tak to bude! Dielo Božie sa v nás uskutoční a nielen v nás, ale aj s nami. Bude zjavené, že Boh všetko vrátil späť do pôvodného stavu, nielen v budúcnosti privedie, ale z milosti privedol. Patrí to jednoducho k tomu.

Chcel by som k tomu čítať z listu Jakoba, aby ste všetci vedeli, že je to zaslúbenie, a síce v súvislosti s vyčkávaním na návrat Ježiša Krista, nášho Pána. List Jakoba 5:7: „*Pozhovejte bratia až do návratu nášho Pána...*“ Tu sa teda jedná o návrat. „*...až do návratu nášho Pána...*“

„*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.*“ A teraz adresované nám: „*Trpezlivo vytrvajte aj vy...*“ (podľa nem. prekladu) „*Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si ... odniesli zaslúbenie.*“ (Židom 10:36) „*Trpezlivo vytrvajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.*“

Bratia a sestry, to mohol Jakub včera napísať. Také aktuálne Božie Slovo, ako vystrihnuté pre náš čas, je nám zanechané! Som premožený Slovom Božím! Aj tu v súvislosti s návratom nášho Pána. **Trpezlivo vytrvajte, verte celým srdcom, vytrvajte, pretože to, čo Boh vysloví, to isto dodrží. A čo zaslúbil, to vykoná! Nebesia a zem môžu horieť, hory sa môžu triasť, ale čo Boh povedal, to obstojí.**

Takže: „*...trpezlivo vytrvajte...*“ Trpezlivosť nám robí problém, trpezlivosť nám robí problém.

A potom prichádza napomenutie vo verši 9: „*Nevzdychajte, bratia, druh proti druhovi, aby ste neboli odsúdení. Hľa, Sudca stojí pred dvermi!*“ Ani len proti druhému nevzdychať, ale všetko predkladať Pánu a vedieť, že On s nami všetkými, ktorí možno máme núdzu,

príde k právu. On nebude meškať. A potom verš 10: *„Za príklad, ako znášať zlé a ako trpezlivo vytrvať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom.“* Áno, oni hovorili, aj to brat Branham raz tak pekne z Izaiáša pozdvihol. On prorokoval, že panna bude tehotná. A brat Branham to rozvinul, že ak by niekto bol na smrteľnej posteli pri Izaiášovi a povedal mu: „Izaiáš, ešte stále veríš, že to, čo si prorokoval, sa naplní?“ A on by mohol odpovedať len mocným „Áno!“ Ale kým sa to naplnilo, prešlo 800 rokov.

Keď prišiel čas, keď sa čas naplnil, stalo sa, čo Boh zaslúbil. Presne tak je to v našom čase. Keď zaslúbenia Božie nechávajú na seba čakať, vytrvajte, ony sa na 100 % naplnia. Boh nie je človek, žeby niečo povedal a nestál za tým. Božie Slovo a Božie zaslúbenia sú áno a amen. A tým sme skutočne z celého srdca veriť.

A teraz prichádza ešte niečo krásne vo verši 11: *„Hľa, blahoslavíme tých, ktorí trpezlivo zniesli. O Jóbovej vytrvalej trpezlivosti a konci, ktorý mu Pán pripravil, ste počuli. Poznajte z toho, že je Pán veľmi ľútostivý a milosrdný.“* Čo bolo s Jóbom? Z milosti mu bola daná dvojnásobná miera. A tak veríme, pretože tento text pozdvihuje návrat Ježiša Krista a to, čo sa pred návratom Krista stane. Veríme, že Boh v Cirkvi z milosti všetko znovu napraví a z milosti daruje dvojnásobnú mieru.

Viem, že všetci prechádzame skúškami, obzvlášť tí starší. Vidíme to, naše kroky už nie sú, ako boli niekedy, nie také dlhé ani také isté, ako boli niekedy. Ale jedno vieme – pri návrate Ježiša Krista nastane premena našich tiel. Smrteľnosť oblečie nesmrteľnosť, pominuteľné oblečie nepominuteľnosť a v okamihu budeme premenení.

Potom tu však máme i mnohé iné núdze, mohol by som menovať brata Mosa a iných, ktorí sa nachádzajú vo veľkých núdzach. Stojme jeden za druhým! Vôbec sa nepýtať, čo sa deje – čokoľvek sa deje, Boh to vie. Stačí, že sme tu jeden pre druhého, modlíme sa jeden za druhého a veríme, že Boh z milosti príde ku Svojmu právu. Že nám všetkým z milosti pomôže.

A to si, prosím, vezmite k srdcu. Ručím každému pred Bohom, zo Slova Božieho, že na križi Golgaty nastal veľký deň zmierenia Boha s ľudstvom. Že bola preliata krv novej zmluvy a že všetci, ktorí do novej zmluvy patria, našli vykúpenie, odpustenie, zmierenie, milosť a uzdravenie. A že sa potom naplnia: *„Kto bude žalovať na vyvolených*

Božích? Boh je to, ktorý ospravedlňuje.“ (Rimanom 8:33) Prosím, nenechajte si viac nepriateľom vnútiť žiadnu vinu, naša vina a hriech bola položená na Baránka Božieho! On všetko zrušil, celá škoda bola napravená, hadovi bola hlava rozmliaždená, Ježiš Kristus je Víťaz z Golgaty a my sme vykúpení a smieme v plnej viere očakávať skorý návrat nášho Pána.

Nie ste vďační? Veriť môže len ten, komu dá Boh zjavenie. Zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána. A ako sme už predtým spomenuli, všetci veľkí muži v televízii alebo kdekoľvek inde, nechcem ich súdiť, ale všetci budujú svoje vlastné kráľovstvo, ale nie kráľovstvo Božie. Boh sám buduje Svoju Cirkev. Nie Peter, ani Pavol, Pán buduje Cirkev, ktorú vykúpil. On ustanovuje v Cirkvi rôzne služby, poverenia a dary. Sme vo veľkom očakávaní na to, čo Pán už čoskoro bude konať. Konečný čas začal a náš Pán to znova a znova hovoril: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ (ev. Lukáša 21:28)

Zhrňme, čo sme tu dnes chceli povedať a zdôrazniť.

Druhému príchodu Krista predchádza posledná zvešť. Zvešť znovunapravenia „...*všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov...*“ (Skutky 3:21) Tak to stojí napísané. Boh poslal Svojho služobníka a proroka a uviedol nás z milosti skrze neho do Svojho Slova. A to sme zdôraznili: len skrze zjavenie to môže byť každému jednotlivcovi darované. A toto zjavenie bolo tebe, mne, bolo nám z milosti darované. Aj to sme už zistili, že jedni hovoria jedno a druhí niečo iné – „*A vy čo hovoríte, že kto som Ja?*“ (ev. Matúša 16:15) A potom prichádza zjavenie Ježiša Krista. Nie to, čo hovoria všetci ostatní – oni povedali, čo chceli – ale „...*čo hovoríte vy, že kto som Ja?*“ Čo hovoríš ty? A potom prišlo zjavenie. Nie to, čo hovoria iní, ale čo nám bolo skrze zjavenie z milosti darované.

Bohu buď vďaka za to, že zjavenie, ktoré prichádza od Boha, vždy súhlasí. Na tom netreba nič opravovať, nič vysvetľovať, všetko je znova v takom stave, ako to bol dané na počiatku.

Pre mňa je mimoriadna prednosť, že smieme žiť teraz, že smieme byť teraz prenesení na najnovšie stanovisko v kráľovstve Božom, v Cirkvi, v Cirkvi-Neveste a všeobecne. Je to jednoducho milosť a ešte raz milosť.

Žiadny výklad – len čítame v Svätom Písme, tak ako sme to urobili z proroka Ezechiela, že koniec prichádza. A on iste prichádza, ale nielen koniec, ale aj nový začiatok. Tak to napísal Peter v 2. liste 3. kapitole: „...*príde deň Pánov ako zlodej v noci...*“ atď. My však veríme podľa Jeho zasľúbenia, že stvorí nové nebesia a novú zem. Jedno končí, druhé začne.

Preto sme jednoducho vďační, že Slovo Božie rešpektujeme a že vždy všetky tri veci, krv Baránka, Slovo Božie a Ducha Božieho v nás necháme pôsobiť. Pretože ony o tom vydávajú svedectvo.

Ďakujeme Pánu za to, že to tak viedol, že smieme žiť teraz, počuť zjavené Slovo, veriť a osobne ho dostať zjavené, aby sme ako Cirkev mohli rovnako kráčať – jedno srdce a jedna duša, so vzájomným súcitom jeden s druhým a jeden pre druhého tak, ako to hovorí Sväté Písmo: „*A buď že trpí jeden úd, spolu trpia všetky údy; buď že sa oslavuje jeden úd, spolu sa radujú všetky údy.*“

Milovaní bratia a sestry, ktorí ste tu dnes zhromaždení a všetci naši priatelia, dnes obzvlášť v Južnej Amerike, nech vás Boh z milosti požehná.

Prežili sme to v meste Asunción, kam autobusom 1 200 km cestoval brat z mesta Córdoba v Argentíne, len aby bol pri tom, keď sa bude kázať Slovo Božie. On nielen raz za mesiac zavolá, on prišiel s túžbou počuť Slovo Božie. Boh poslal hlad počuť Jeho Slovo a my sa musíme považovať za šťastných a blahoslavených, že smieme nieť Božie originálne Slovo a žiadne názory alebo výklady. A všetci, ktorí majú uši, aby počuli, budú počuť, čo Duch teraz zborom hovorí. Vidíme, čo sa na zemi deje, zemetrasenia, hladu, núdze a všetky katastrofy, ktoré prichádzajú. Ako hlavnú vec vidíme, čo sa deje s Izraelom a to, čo sa deje s Cirkvou. Boh nám z milosti daroval náhľad, takže môžeme všetko biblicky usporiadať. Za to sme nášmu Bohu zo srdca vďační. Buďte požehnaní, všetci, ktorí v tomto čase Božie Slovo počujete, s úprimným srdcom ho prijímate, veríte mu a je vám skrze Svätého Ducha zjavené.

Ako už tak často, hovorím ešte raz, deti zasľúbenia veria Slovu zasľúbenia a prijímú Ducha zasľúbenia.

*Božie zasľúbenia stoja, nikdy sa nepohnú,
krvou Ježiš zvíťazil, ako v Slove zasľúbil.*

Aj skorý a pozdný dážď príde, trpezlivo vytrvajte, dôverujte Pánu v blahoslavenej istote, že On všetko dobre učiní. Chvála a česť buď Jeho nádhernému menu. Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Skloníme svoje hlavy v bázni a modlitbe pred naším Pánom a Bohom, ktorý všetko tak nádherne viedol a z milosti nás zahrnul do Svojho spásneho plánu. Dnes by som chcel najprv Pánu predniesť všetky modlitebné žiadosti, ktoré tu sú. Skutočne všetky, čokoľvek to môže byť, smieme priniesť k nášmu Pánu. On je najvyšší Kňaz podľa rádu Melchisedecha a so Svojou svätou krvou vošiel do nebeskej svätyne a je tam za nás, ešte dnes je tam za nás. Všetko, čo nám bolo skrze skutok spásy na kríži Golgoty darované, nech sa stane v našom živote realitou: záchrana duše, oslobodenie ducha, uzdravenie tela – ako sa to dialo, tak sa to má všetko znova diať. Boh bdie nad Svojím Slovom, aby ho naplnil a potvrdil. Chcel by som počuť, či všetci veríte, že nám Boh zveril Svoju zvesť, Svoje Slovo, ktoré nesieme do celého sveta. Ak áno, tak povedzte: Amen. Amen! A teraz ešte jedno Amen – všetci, ktorí zo srdca veria, že Boh poslal Svojho služobníka a proroka, aby nám zjavil Svoje Slovo a Svoju vôľu a priviedol nás späť na počiatok. Ak tomu veríte, povedzte: Amen. Amen! Halelujah! Chválené buď meno Pánovo.

Prosím, aby sme všetci zotrvali v modlitbe, a všetci, ktorí majú modlitebné pranie, pozdvihli ruku.

Verme a modlime sa a prijmime, o čo prosíme.

V srdci cítim, že by som mal z ev. Marka 11 prečítať slová, ktoré tu náš Pán povedal.

Od verša 22: „A Ježiš odpovedal a riekol im: *Majte vieru v Boha!*“

Nie vieru v kazateľa alebo v niekoho iného, ale vieru v Boha! Pretože Boh sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi!

„*Majte vieru v Boha! Lebo amen vám hovorím, že ktokoľvek by povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a hoď sa do mora! a nepochyboval by vo svojom srdci, ale by veril, že sa stane, čo **hovorí**...*“ Dávajte, prosím pozor! „...*ale by veril, že sa stane, čo **hovorí**, bude mu, čokoľvek by **povedal**.*“

Ak sa modlíme, musíme to, za čo sa modlíme, **vysloviť!** Vysloviť to, a potom sa to naplní, ako tu Pán hovorí.

Verš 24: „*Preto vám hovorím: Všetko, za čokoľvek modliac sa prosíte, verte, že ste to skutočne dostali, a bude vám to dané.*“ (podľa nem. prekladu)

Povedzte Amen! „...*verte, že ste to skutočne – takže naozaj, vskutku – dostali, a bude vám to dané.*“

Nehľad na seba, ani na okolnosti, ani na chorobu, hľad na Boha, hľad na Pána, ktorý zaslúbenie dal.

Mali by sme tento text čítať ešte raz. (verš 23, podľa nem. prekladu)

„...*že sa stane to, čo vysloví, – nielen za čo sa modlí, ale čo potom aj vysloví, totiž to, za čo sa modlil – bude mu dané, čokoľvek by povedal.*“

Verš 24: „*Preto vám hovorím: Všetko, za čokoľvek modliac sa prosíte, len verte, že ste to skutočne dostali, a bude vám to dané.*“ (podľa nem. prekladu)

Tak to tu stojí napísané! „...*len verte, že ste to skutočne dostali, a bude vám to dané.*“

Ešte verš 25: „*A keď stojíte na modlitbe, odpúšťajte, ak máte niečo proti niekomu, aby aj váš Otec, ktorý je v nebesiach, vám odpustil vaše poklesky. Ale ak vy neodpustíte, ani váš Otec, ktorý je v nebesiach, vám neodpustí vašich pokleskov.*“

Patrí to jednoducho dohromady: odpustenie, zmierenie, záchrana a uzdravenie, všetko náleží dohromady.

Teraz sa budeme modliť a spoločne veriť a Boh Svoje Slovo potvrdí.

Milovaný Pane, Ty si aj skrze toto Slovo hovoril ku mne a ku nám všetkým. Kladieme sa pod toto Slovo. Veríme Bohu, veríme zaslúbeniam, odpúšťame jeden druhému tak, ako si Ty odpustil nám, ó, Pane. Modlíme sa teraz jeden za druhého a prosím Ťa, milovaný Pane, mimoriadnym spôsobom, zostúp takým spôsobom a potvrd Svoje Slovo, žeby sme mu zo srdca verili a prijali ho. Prosím za všetkých bratov a sestry, za všetkých, ktorí sú prítomní, aj za tých, ktorí tu nie sú, žeby si Ty, Pane, z milosti daroval novú odvahu, novú vieru, novú istotu a že by sme vyslovili to, za čo sme prosili, a videli pri nás a skrze nás naplnenie.

Milovaný Pane, pridávame sa teraz k tým, ktorí Ti teraz predkladajú nahlas alebo potichu svoje prosby. Potvrď Tvoje Slovo pri nás všetkých.

Vzdávame Ti vďaku za moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha.

Ty si prítomný! Ty si prítomný, aby si Tvoje Slovo potvrdil ako to isté včera, dnes a naveky. Ty dnes všetko dobre činiš ku cti a chvále a ako potvrdenie Tvojho Slova.

Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, vzdávame vďaku za učiteľské, evanjelizačné i prorocké Slovo. Ďakujeme Ti za orientáciu v Tvojom Slove, ktorú si nám z milosti daroval.

Milovaný Pane, tebe ešte raz ďakujeme aj za tento deň, za túto bohoslužbu v Ježišovom Svätom mene.

Amen.

Môžete sa posadiť.

Nech na nás všetkých spočinie požehnanie Božie. Zaspievajme spoločne ešte pieseň Ty si sa mi zjavil.

Žiadnej stopy viac po hriechu, utrpení alebo chorobe, po starobe alebo telesných nedostatkoch, nie, vo večnej mladosti naveky, tak ako to stojí napísané v Jóbovi 33:25. To nám Pán pripravil, my veríme a uvidíme to. Povedal som už aj to, že ak to nebudeme my, ktorí teraz veríme Božím zaslúbeniam, kto to potom má byť? Boli to vždy tí, ku ktorým Pán hovoril, ktorí Mu verili a v tomto čase hovoril ku Nám a my sme smeli zo srdca uveriť. Ako sme spievali: nevzdávame česť žiadnemu prorokovi ani človeku, ale nášmu Pánu a Spasiteľovi, ktorý Svojich služobníkov a prorokov posielal v každom čase. Nám pripadol ten najmilší los! Nášmu Bohu buď česť a klaňanie.

Amen.